

Uchwała Nr 54/2015
Prezydium Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego
z dnia 9 września 2015 r.

dotycząca projektu rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej w sprawie rodzajów i szczegółowych zasad działania placówek publicznych, warunków pobytu dzieci i młodzieży w tych placówkach oraz wysokości i zasad odpłatności wnoszonej przez rodziców za pobyt ich dzieci w tych placówkach

Po rozpatrzeniu, na wniosek Ministra Edukacji Narodowej z dnia 7 sierpnia 2015 r. (pismo DZSE-WSPE.4035.226.2015.KT), projektu rozporządzenia w sprawie rodzajów i szczegółowych zasad działania placówek publicznych, warunków pobytu dzieci i młodzieży w tych placówkach oraz wysokości i zasad odpłatności wnoszonej przez rodziców za pobyt ich dzieci w tych placówkach, Rada Główna, stosownie do art. 45, ust. 3 pkt. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.), uchwała co następuje.

Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego zgłasza następujące uwagi do projektu rozporządzenia.

1. W §1 projektu rozporządzenia powinno występować określenie „dzieci i młodzież z niepełnosprawnością intelektualną” a nie „dzieci i młodzież z upośledzeniem umysłowym”. Autorzy rozporządzenia w § 2 piszą o prawach wychowanków wymieniając następujące zasady:

- 1) zasada poszanowania godności wychowanka;
- 2) zasada poszanowania prywatności wychowanka;
- 3) zasada przyjaznej komunikacji z wychowankiem;
- 4) zasada wspierania kreatywnej aktywności wychowanka;
- 5) zasada odpowiedzialności wychowanka za swoje postępowanie;
- 6) zasada współodpowiedzialności nauczycieli i pracowników pedagogicznych zatrudnionych w placówce za rozwijanie możliwości psychofizycznych wychowanka;
- 7) zasada kreatywności działań wychowawczych i edukacyjnych;
- 8) zasada otwartości na środowisko lokalne.

Paradoksalnie łamią te zasady przy tak stygmatyzującym i nie stosowanym już na świecie pejoratywnym nazewnictwie. Można to ująć w ten sposób – upośledzony to inny, gorszej kategorii.

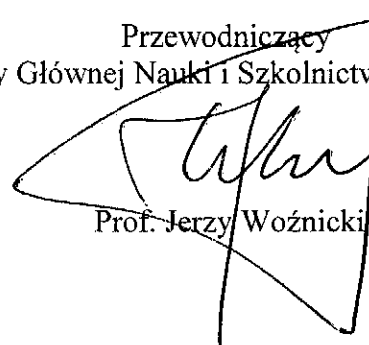
2. W rozporządzeniu pojawiają się określenia „działania rewalidacyjne”, „ośrodki rewalidacyjne”, itp. Rada Główna pragnie zaznaczyć, że pojęcie „rewalidacja”, jako nieprzetłumaczalne na język angielski, zostało zastąpione w akademickiej pedagogice specjalnej pojęciem „rehabilitacja”, co znacząco wpływa na przejrzystość rozumienia zapisu przez obcokrajowców, a także jest właściwie rozumiane w tekstach naukowych dotyczących osób z niepełnosprawnością i udzielanej im pomocy.

3. W § 61 ust. 2 pkt. 2 podana została liczba 4 wychowanków w grupie, w której znajduje się osoba z autystycznego spektrum (z autyzmem lub z zespołem Aspergera; tu warto zaznaczyć, że w świetle klasyfikacji DSM V tej kategorii już nie wymienia się). Specyfika

zaburzenia, przy tej liczbie grupy, uniemożliwia skuteczną pracę rehabilitacyjną, ale także bezpieczną pracę z podopiecznymi, szczególnie, gdy pojawia się u nich silna nadaktywność i przejawy agresji lub autoagresji. Należy dążyć do zmniejszania liczby wychowanków w takich grupach, choć oczywistym jest, że podniesie to koszt działań rehabilitacyjnych.

Uchwałę otrzymuje Minister Edukacji Narodowej oraz Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Przewodniczący
Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Prof. Jerzy Woźnicki